

delighed, er dette begrundet i, at der findes en Obergangstid, i hvilken det kan være vanskeligt under Fangsten at skelne mellem disse 2 Arter, og deri, at Blankaalen kun undtagelsesvis er under 12 Tommer. For de vestjydske Vandløb har man dog nedsat Mindstemaalet til 11 Tommer, fordi Aalen der kun undtagelsesvis naar over denne Størrelse. Ganste vist aabnes der herved en Mulighed for Omgaaen af Loven derved, at der ogsaa andetsteds fanges Undermaalsaal, der da udgives at hidrøre fra de undtagne Steder; men paa denne Ulempe vil der let kunne raades Bød derved, at Tilladelsen til at fange Aal, der ere mindre end det almindelige Minimalmaal angiver, gøres afhængig af, at disse Aal, naar de forsendes eller sælges, skulle ledsages af Hjemstedsbevis (certificat d'origine), saaledes som det er gældende Regel f. Eks. i Frankrig.

Maalet for Gedde er sat til 15 Tommer, og det er netop Hensynet til Tilbagegangen i Geddefiskeriet samt Geddens indtil dette Stadium stærke Vækst, som har foranlediget Kommissionen til at forøge dette Minimalmaal.

Bed at sætte Maalet for Hælt til 11 Tommer har Kommissionen ment at imødekomme et almindeligt Ønske i de Egne, hvor Hæltfiskeriet drives.

Medens der ikke har hersket nogen Tvivl i Kommissionen angaaende Maalet for Saks og Ørred, nemlig 14 Tommer, har man derimod været mindre sikker med Hensyn til det Maal, der burde anlægges for Bæk- eller Stenørreden. Herom har imidlertid Kommissionen bl. a. ladet indhente nærmere lokale Oplysninger ved et af dens Medlemmer, fordi Forholdene overfor denne Fisk er af særegen Art. Det er nemlig for Tiden en almindelig Opfattelse imellem Jagtmænd, at Bækørreden eller Forellen, som er saa kendelig paa dens stærkt (zinnober-) røde Pletter, er en Standsningsform af den almindelige Ørred, d. v. s. dennes Yngel har, ved at leve hele Livet i de smaa Bække eller Vandløb, hvor den er udflækket, uden at saa Afgang til Havet eller større Indbunde, efterhaanden alet et Afkom, som heller ikke har naaet ud hverken over Foreldragten eller over den Størrelse, den kunde opnaa i det lille Vandløb. Det maa nemlig erindres, at Yngelen af Saks og Ørred netop udmærker sig ved „Foreldragten“, og at denne Dragt (Farve m. v.) først tabes i Havet eller de større Indbunde, hvor Føde og andre Livsforhold er saa uens med Vandløbenes. Det er nu imidlertid en Kendsgerning, at vor Bæk- eller Stenørred (Forellen) ikke naar den samme Udvikling i alle vore Vandløb; i nogle bliver den større i Vækst end i andre. Det vilde derfor være en Ubillighed at sætte Maalet for denne Fisk højt. Baade fra den ene og fra den anden Egn af Sjælland har man ment, at 10 Tommer vilde være en passende Minimalstørrelse, og herved er Kommissionen overtydet om, at man bør blive staaende.

Krebsens Minimalmaal er sat til 3½ Tomme, hvormed dette Dyrs fangeværdige Størrelse kommer nærmere til den i Sverige og Thykland gældende, og fordi man derved i væsentlig Grad vil kunne bidrage til Opvæksten af dette Krebsdyr, af hvilket der indføres et ikke ringe Antal til Danmark.

Naar man har foreslaaet, at det forbydes at ilandbringe, sælge, have eller udbyde til Salg samt at transportere Undermaalsfisk fra Sted til andet, er det for at forhindre Omgaaen af Loven ved Paastud om, at Undermaalsfiskene ere fangne i Redstaber, der ere udsatte efter ufredet Fisk; kun herved bliver en Kontrol med Overholdelsen af Paragrafens Bestemmelser mulig. Erfaringen har ogsaa vist, at Redstaberne kunne indrettes saaledes, at Undermaalsfisk ikke fanges i dem. Ved Paabudet om, at de fangne Undermaalsfisk straks paany skulle udsættes i Vandet, opnaas, hvis de blive i Live, at Fiskebestanden for saa vidt ikke forringes mere end nødvendigt, medens de døde Fisk, naar de udfastes, kunne tjene som Føde for andre.

Andre Vandets Lovgivning kan ganske vist være en god Besledning ved Udarbejdelsen af hjemlige Love, men over for Bestemmelser, som sigte paa f. Eks. Fiskelivet, maa